

[Jens Møller]

under ét, består de dels af sociale nedskæringer, dels af kosmetik. Det er langt de fleste af dem, der kan komme ind under disse to ting.

Hvad jeg mener med sociale nedskæringer? Ja, der er f. eks. en nedskæring på 270 mill. kr. på u-landshjælpen, hvor man altså rammer de allerfattigste. Der er en nedskæring på 300 mill. kr. på plejehjemmene, hvor man rammer nogle af dem, der har det dårligst herhjemme. Så siger man: ja men man skal have dem passet hjemme i stedet for. Der skal nogle flere penge over bloktilskuddene ud til kommunerne, så vi kan få en bedre hjemmehjælp. Ja men hvad bliver der så af besparelsen? Det er dog ikke hæderligt at tage besparelsen med og sige, at den skal dækkes af en anden udgift, men denne anden udgift tager vi ikke med.

Så vil man fjerne 15 mill. kr. fra elevstøtten til elever på folkehøjskoler og andre frie skoler. Nå ja, hvis det virkelig er det, man vil!

Et andet eksempel på en urealistisk besparelse: 30 mill. kr. på RUC. Det er næsten 50 pct. af det, det koster at have dem derude. Nu vel, det er hæderligt at være imod RUC. I kristeligt folkeparti så vi det også gerne lagt ind under Københavns universitet. Men hvis man sparer de 30 mill. kr. dér, må man jo lægge dem på et andet sted, for man kan da ikke lige pludselig sende eleverne ud og sige: nu kan I ikke få mere undervisning. Hvis de ikke kan undervises dér, må de undervises f.eks. på Københavns universitet, og så må vi have en tilsvarende merbevilling dér.

Og så kommer det, som man måske i allerhøjeste grad kunne kalde kosmetik. Det er dette med, hvad man regner med der skal bruges til forskellige ting, sådan et slag, man slår på forhånd. Stigninger i priser, lønninger og pensioner sætter man ned med 800 mill. kr. Det er en af de tunge poster i de 4 mia kr., det er jo op imod en fjerdedel. Hvis man så regner efter og ser, hvilken basis de øvrige besparelser giver, så giver de en basis på 290 mill. kr. og ikke 800 mill. kr. Resten må komme ind under det, man kalder ønsketænkning. Man håber og tror, at priser, lønninger og pensioner vil stige så meget langsommere, hvis ens program kommer igennem osv. Det er kun ønsketænkning. I øvrigt vil resultatet blive nøjagtig det, det vil blive, alt efter som udviklingen bliver, uanset hvad vi

skriver på det tålmodige papir. Det er derfor, jeg kalder den slags for kosmetik.

Noget lignende gælder, når man sætter lovreserven ned med 125 mill. kr. Vi ved jo, at hvis der er nogle love, der kan få flertal i dette folketing, bliver de vedtaget alligevel, og hvis der ikke er penge til dem i lovreserven, går det under tillægsbevillingsloven. Resultatet bliver altså igen det samme. Det kan allerhøjest have en vis psykologisk betydning, at lovreserven er mindre, i praksis meget lidt. Altså igen et tilfælde af kosmetik.

Og så endelig den anden store klump på 900 mill. kr., som man vil skaffe ved, at alle rammebevillingerne skal nedsættes med 3 pct. Det er rigtigt, sådan noget har været brugt før, og måske netop fordi det har været brugt før, kan man ikke blive ved med at bruge det. Der kommer et eller andet punkt, hvor man ikke kan blive ved med disse generelle nedskæringer, for alt det, der kunne luges ud, er luget ud, og nu er det sådan, at man kommer til at skære helt ned til benet, hvis man skal de sidste 3 pct. ned. Det vil ramme ændringsbevillingerne. Det vil ramme plejehjemmene én gang til, efter at der lige er blevet sparet på dem tidligere. Og for ligesom at vise, hvor næsten komisk det her somme tider kan virke, ønsker de konservative en ekstra bevilling på 16 mill. kr. til politiet. Men samtidig skærer de 3 pct. ned, og det rammer også politiet. Hvis man regner det ud, bliver det en nedgang på 42 mill. kr., så den hjælp til politiet udgør altså minus 26 mill. kr. Det bliver politiet nok glad for.

Og så må man sige til sig selv igen: vil man virkelig det fra konservativ side? Er det virkelig det, man vil? Ja, jeg skal i og for sig ikke bebrejde de konservative dette så forfærdelig meget, for det er svært, det er næsten umuligt at lave det seriøst. Jeg ville bare ønske, vi kunne indse det alle sammen i stedet for at lave den slags ting.

Så kan man næsten bedre forstå fremskridtspartiet. For her kan man jo med det samme se, at de har ladet al seriøsitet fare. Der er ikke jordforbindelse nogen steder hen. Man fjerner ganske enkelt grundlaget for statsadministrationen. Sammenbrud den 2. januar 1979. Færdig. Og hvad sker der så? Ja, samtidig tillader man sig visse flotheder. Man vil sætte folkepensionen op, og det kan man også sagtens gøre, det bliver ingen problemer at skaffe penge til det, for der bliver